

Învățături practice din cartea Iov (11)

Cine s-ar putea compara cu Dumnezeu?

William Kelly

© CSV, Online începând de la: 26.12.2018, Actualizat: 26.12.2018

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Versete călăuzitoare: Iov 40 și 41

Iov 41.10-11: Deci cine este cel care va sta înaintea Mea? Cine Mi-a dat întâi, ca să-i plătesc înapoi? Tot ce este sub cer este al Meu!

Iov trebuia nu numai să cunoască cât de mic era el față de Dumnezeu, ci și să mărturisească, că el a păcătuit; el trebuia să arate căință. De aceea Dumnezeu îi amintește acum de sentința lui temerară față de Dumnezeu, prin care el voia numai să se îndreptățească pe sine însuși: „Vrei tu deci să-Mi desființezi judecata? Vrei să Mă condamni, ca să fii tu drept?” (Iov 40.8). Și lui Iov i se cere să dovedească că el posedă și puterea care se cuvine unui judecător moral așa de sus poziționat: puterea de a doborî pe cei mândri și pe păcătoși (Iov 40.9-14).

Iov nu poate face aceasta, și pentru a-l face în mod deosebit conștient de aceasta, Dumnezeu îi îndreaptă atenția spre două creaturi ale Sale, care cu toate că ele sunt total dependente de Dumnezeu, prin înfățișarea puterii lor naturale exterioară și impresionantă constrâng pe om la supunere. Este behemotul, conform descrierii un animal terestru, și leviatanul, un nu mai puțin înfiorător monstru de apă, în care mulți au văzut un crocodil uriaș. În capitolele 40 și 41 găsim descrierea impresionantă a acestor două animale, cu scopul să ne umple cu teamă. În ceea ce-l privește pe Iov, pentru el aveau importanță deosebită întrebările, pe care Dumnezeu i le-a pus cu privire la aceste două animale (Iov 40.15-41.10). Ce putea face el împotriva lor? Nimic. La o întâlnire între acești doi monștri cu omul, înfrângerea era desigur de partea omului. Singurul lucru, pe care omul îl poate face, este să recunoască aceasta, să țină seama de aceasta și să nu înceapă semețul lupta, ci să se supună: „Ridică-ți numai mâna împotriva lui, și nu-ți va mai veni gust să-l lovești” (Iov 41.8). Dar dacă față de aceste creaturi ale lui Dumnezeu este vorba de supunere și neputință, cu cât mai mult față de Dumnezeul viu!

Și pentru timpul nostru este important să îndreptăm atenția spre puterea lui Dumnezeu în natură și la reverența care se cuvine din partea noastră față de El. Trăim într-un timp al biruințelor mari ale omului asupra împărăției naturii. Fără îndoială în privința aceasta omenirea realizează o intenție inițială a lui Dumnezeu, chiar dacă o face cu mare slăbiciune, ca urmare a păcatului. Căci câte vieți umane costă progresul în fiecare zi! Și mai ales: Cum sunt folosite forțele naturii, pe care omul a putut să și le supună, spre pierzarea și distrugerea proprie sau spre glorificarea proprie, în loc ca ele să slujească spre onoarea lui Dumnezeu!

Și totuși, cât de redus este progresul, dacă ne gândim la mărimea creației! Ce putem răspunde noi în timpul nostru la toate întrebările, pe care Dumnezeu le-a adresat lui Iov? Cei mai mari învățați, ei, cei care au pătruns cel mai adânc în tainele naturii, dacă sunt sinceri, vor fi primii care vor răspunde: numai foarte puțin. Este însă pericolul în timpul nostru, ca aceia care nu fac parte dintre acești bărbați ai științei, să-și închipuie prea mult cu privire la progresul nostru. Ei sunt deplin conștienți de propria lor necunoaștere, gândesc însă, pentru alții, că natura nu mai are nici o taină pentru cei bine pregătiți și educați științific. Aceasta este o mare rătăcire. Chiar și cel mai mare învățat din timpul nostru cunoaște la fel de puțin răspunsul la toate întrebările puse de Dumnezeu lui Iov ca și acesta însuși. El este „prea neînsemnat”. La o mie de întrebări – și astăzi încă – nici un răspuns! Căci mare este Domnul, Dumnezeul nostru!

Tradus de la: [Praktische Lehren aus dem Buch Hiob \(11\)](#)

Titlul original: „Praktische Lehren aus dem Buch Hiob. (11) Wer könnte es mit Gott aufnehmen?“
din *Ermunterung und Ermahnung*, 1995, pag. 110 și următoarele.

Traducere: Iob Simionescu